

Posudek bakalářské práce

Vendula Válková: *Ježíšova podobenství ve vztahu k eschatologii v kontextu Matoušova evangelia*, 2012

Práce diplomandky Venduly Válkové má titul „Ježíšova podobenství ve vztahu k eschatologii v kontextu Matoušova evangelia“. Práce charakterizuje podobenství jako literární formu a hovoří o metafoře a alegorii jako o stavebních prvcích podobenství. V úvodu autorka stanovuje metodologii: Práce je prý prací „řešeršní“ a používá exegetických metod diachronních a synchronních a narativní analýzy. Skutečný charakter práce je ovšem spíše kompilační.

Kritické připomínky k práci

Text je velmi zmatečně formulovaný. Tento nedostatek nemá smysl demonstrovat na více příkladech, stačí přečíst kteroukoli část práce. Pro ilustraci uvedu hned první odstavec vlastního textu (s. 6), kde kol. Válková píše: *Samotná povaha a pojem termínu podobenství se nedá jednoznačně určit. Dal by se přeložit různými definicemi. Termín podobenství přeložil již J. Blahoslav řeckým výrazem parabollé a připodobnil ho slovesem paraballein, které doslovně znamená „klásti vedle sebe“ a přeneseně znamená „přirovnávati“.*¹

Po stránce akademických kvalit vykazuje text dále jistou povrchní nabubřelost, která se projevuje tím, že autorka beze známky rezervovanosti a nejistoty uvádí názory mnoha badatelů, které podle seznamu literatury nestudovala (kupř. konec s. 22–začátek 23).

Text kromě zmatečných formulací obsahuje také řadu krajních zjednodušení, ne-li omylů. Např. na s. 10 dole se tvrdí, že *Mt* vychází z *Mk*, které je v něm obsaženo *celé*. (JP: Tomu lze rozumět pouze tak, že jsou v *Mt* obsaženy všechny věty *Mk*, nebo minimálně všechny příběhy a výroky. – Kde je ale v *Mt* například *Mk* 8.22–26?).

Na s. 15 dole čteme text, z něhož paradoxně vyplývá, že metaforu by bylo možno použít v doslovném významu. Co by se myslelo „doslovným“ významem metafory?

Kapitola 2.4.3 o směrech literární vědy je natolik zkratkovitá a zmatečná, že by bylo nejlepší ji úplně vypustit.

Kromě těchto věcných a hrubých formulačních nedostatků je text také velmi nedbale formátován (nejhůře asi na s. 13): odstavce mají různá odsazení, některé řádky jsou ukončeny odsazením v půlce věty.

¹ Pro názornost uvádím vlastní verzi textu (nakolik bylo možno ho pochopit): *Význam termínu „podobenství“ se nedá jednoznačně určit. Definuje se různě. J. Blahoslav tímto termínem přeložil řecký výraz „parabollé“, který souvisí se slovesem „paraballein“ (dosl. „klásti vedle sebe“, přeneseně „přirovnávati“).*

U odkazů na biblický text je v poznámce pravidelně uveden plný bibliografický odkaz na vydání ČEP z roku 1979 včetně počtu stran, ale v některých případech schází odkaz na biblické místo (s. 43, pozn. 94). Ani citační odkazy na sekundární literaturu nejsou vyhovující. Autorka sice uvádí úplný bibliografický údaj včetně ISBN, ale neuvádí lokalizaci místa v odkazovaném dokumentu (uvádí celkový počet stran knihy, nikoli strany, na které odkazuje). Při namátkové kontrole odkazu na knihu doc. Mrázka na s. 53 se navíc ukázalo, že celý text předchozích několika stránek je holým výtahem stránek 86–93, zestručněným na úroveň schematických výpisků.

Závěrečné hodnocení

Autorka pracovala s dostatečným množstvím relevantní odborné literatury. Text však nesplňuje kvalitativní požadavky na bakalářskou práci, ba ani základní čtenářské požadavky na psaný text. Navrhuji autorce posbírat všechny myšlenky práce, znovu je promyslet, odstranit ty, které jsou mylné, ukáznit vyjadřování a napsat celou práci znovu a poté ji náležitě typograficky upravit a upřesnit citační odkazy. V současném stavu navrhuji hodnotit práci známkou *nedostatečně*.

V Praze dne 10. 8. 2012

Mgr. Jiří Pavlík, Ph.D.